Olympiáda dětí a mládeže udělala obrovský skok dopředu, chválí biatlonista Hornig

22. 06. 2026 15:46

Vlajkonošem Libereckého kraje se stal stříbrný medailista z biatlonového mistrovství světa ve štafetě Vítězslav Hornig. Ten sám se před několika lety Olympiády dětí a mládeže zúčastnil.

Jaký je pro tebe návrat na Olympiádu dětí a mládeže po letech, kdy jsi na ní sám nastupoval?
Pro mě je to přesně po deseti letech. ODM jsem se účastnil v roce 2014 a 2016. Mám velkou radost, že mi dal Liberecký kraj možnost stát se vlajkonošem. Zároveň jsem rád, že to vyšlo i termínově, protože nejsme na žádném soustředění ani přípravě.

Jaký to byl pocit, když tě s nabídkou vlajkonoše oslovili?
Honilo se mi hlavou to, že nikdo lepší neměl čas. Samozřejmě si dělám srandu. Poslední dvě sezóny se mi dařilo a toto je moc hezká odměna. Doufám, že se mi bude dařit i nadále.

Ty sám jsi z Olympiády dětí a mládeže vozil medaile. Jaké to bylo zaznamenávat první úspěchy na tak velké akci?
Dvě ODM, na kterých jsem Liberecký kraj reprezentoval, byly hodně odlišné. Ta na Vysočině byla více na jednom místě, kdy jsme to měli kousek ze Žďáru nad Sázavou do Nového města. Moravskoslezský kraj dva roky předtím byl úplný opak, kde jsme byli od ostatních odstřihnutí. Pro člověka v takto mladém věku je to obrovská zkušenost a příležitost.

Jaké rozdíly vnímáš mezi zimními a letními hrami? Přece jen ty sám jsi vždy byl právě na té zimní.
Letní ODM i Olympiáda jsou mnohem větší. Bude tu více sportů, více sportovců a obecně větší množství lidí.

Jak moc se změnila Olympiáda dětí a mládeže od doby, kdy jsi na ní závodil?
Za deset let prošla obrovským vývojem. Myslím si, že udělala velký skok dopředu. Ať už co se týče organizace, zázemí a celkového přístupu.

Co je podle tebe nejdůležitější vlastnost, kterou musí sportovec mít, aby se posunul z ODM až na vrchol?
Je to určitě vytrvalost, ale hlavně láska ke sportu. Pokud člověk svůj sport nemá rád, dřív nebo později ho přestane bavit. Když ho sportování baví, tak ho jen tak neomrzí. I kdyby se na nejvyšší úroveň nedostal, tak na tom vůbec nezáleží. Pokud má člověk rád sport a hýbe se, je to jen dobře.

Mladí sportovci se tu mohou poprvé setkat s velkou nervozitou. Máš recept, jak trému zvládat?
Myslím si, že je to jen o zkušenostech. Kdo si tím neprošel, tak má štěstí, že se nestresuje, ale přijde mi to jako naprosto běžná součást sportovního výkonu. Jde hlavně o to naučit se s tím pracovat a takové situace zvládat.

Co pro tebe osobně bylo ve věku zdejších sportovců nejtěžší?
Určitě skloubit sportu se školou. K biatlonu jsem studoval osmileté gymnázium nebo později vysokou školu. Šlo mi o to, abych zvládl studium dokončit, ale zároveň doručovat výsledky v biatlonu. Dnes je zase naopak těžké balancovat sport a rodinný život, protože mám malou dceru.

Co bys na závěr vzkázal libereckým sportovcům?
Rozhodně ať do toho dají všechno, ale hlavně ať si to nezapomenou užít. Přece jen, ne všichni mohou ve sportu vyhrát. Vítěz může být vždy jen jeden jednotlivec nebo tým. To musí brát v potaz také a nevěšet tak hlavu z porážky.

zdroj: Olympiáda dětí a mládeže